ŠIJE - RAFIDIJE, ISTINE, SAVJETI, I ISLAMSKE FETVE

Pripremio: Šerif Alijj Radžihi

Prevod: Ebu Abdus-Selam

Izdavač: Mektebetu El Guraba

e-mail: ehlisu@yahoo.co.uk
o61343574

Sarajevo, Avgust 2006 godine.

UVOD

Hvala Allahu Gospodaru svjetovu i neka je salavat i selam na Poslanika Muhammeda, njegovu porodicu i sve ashabe kao i one koji ih slijede u dobru do Sudnjeg dana a zatim:

Koliko je samo teško svakom muslimanu kada vidi ljude koji ispovjedaju vjeru tako što psuju i vrjeđaju selef-prve generacije ovog Ummeta, i još ih proklinju i odriču se od njih i onih koji ih slijede.

S druge strane među Ehlu Sunnetom ima onih koji ih brane i ne samo to već pozivaju na saradnju sa njima.

Neki od njih pogrešno misle da je razilaženje između nas i njih historijsko i da je ono političke prirode, te da se sa njima razilazimo u sporednim stvarima ili ograncima vjere ili možda samo u nekim temeljnim postulatima.

Još ćeš se više iznenaditi i zabrinuti kada vidiš kako su neki ravnodušni u tom pogledu i kako im ne smeta ono što naučavaju šije - rafidije, i kako im ne zamjere na onome što se nalazi u njihovim knjigama, kasetama i što govori njihova ulema.

Skoro da se zaprepastiš kada vidiš s kojom nježnošću i osjećanjima pojedini sljedbenici Ehli Sunneta, reaguju kada vide nečiji odgovor nekoj od ši'itskih grupacija.

Često govore kako u tom odgovoru ima previše ponižavanja ili možda kažu kako je to rezultat mržnje i zlobe te kako su mogli upotrjebiti blaže izraze, te da su promjenili ovo ili zamjenili ovo, itd..

Nakon što se stvari objasne i pošto se odgovori šijama, ne može se reći da se pri tome prešla granica i da je to napad bez obzira koliko to izgledalo žestoko.

I to ne predstavlja mahanu sve dok time braniš i potpomažeš istinu u borbi protiv Allahovih neprijatelja i neprijatelja islama i muslimana. O dragi Allahu, a ko je to zadovoljan da mu se otac ugoni u nevjerstvo, da se psuje i vrijeđa, i da ga oslovljavaju svinjom, kopiletom, prokletnikom i slično tome?

Ko je zadovoljan da se tako nešto pripisuje njegovom djetetu, ko je zadovoljan da mu se majka ugoni u nevjerstvio i proglašava šejtanicom i da se za nju govori da je prokletnica, pokvarena bezobraznica, lažljivica, izdajnica i slično tome?

Ko bi bio zadovoljan da neko to pripusuje njegovoj majci? I kakav bi stav zauzeli da to neko kaže našim roditeljima i našoj braći te da širi vijesti o tome!? Nema sumnje da je odgovor poznat, to bi predstavljalo neprijateljstvo i mržnju spram dotičnog.

A šta onda reći o onome ko te osobine i još više od toga pripiše ashabima i majkama vjernika, a posebno Aiši i Hafsi, radijallahu anhunne? Kakav biste stav zauzeli prema njemu?

Stav prema takvom je shodno imanu čovjeka i ispravnosti njegove akide. Kako da ne budemo ljubomorni i kako da ne branimo najbolje generacije muslimana i najbolje ashabe? I najbolje majke? Kako da ne branimo onoga čiji je iman Allah, Azze ve Dželle, potvrdio? I svi su Allahovi robovi to potvrdili.

Kamo sreće da oni koji brane šije - rafidije šute.

Pa zar akida ovih šija spram časnih ashaba i čistih majki vjernika u njima ne budi muminsku ljubomoru i plamen islama: 'Teško vama, jadni bili!'

Vratite se vašoj vjeri vašem islamu, vašoj akidi i pokajte se Allahu, Azze ve Dželle, od prijateljevanja sa Allahovim neprijateljima šijama.

Pokajte se Allahu, Azze ve Dželle, zbog toga što im se umiljavate, i poklanjate ljubav Allahovim neprijateljima koje nećete zadovoljiti osim ako prospete krv Ehli Sunneta kao što se to desilo u Bagdadu kada su šije pomogli Tatarima, kao što je se desilo u Libanonu, kao što se dašava u Iranu. Samo se Allahu jadamo.

Neka te ne obmane to što neki tvrde da su miroljubivi. Oni ako im se pruži prilika neće se bojati Allaha, Azze ve Dželle, kao što je na to upozorio **šejhul-islam Ibn Tejmijje**, Allah mu se smilovao. Pametan uči i uzima pouku od drugih.

ODLOMCI IZ ŠITSKIH KNJIGA

- Nasibija je po njima onaj ko prizna hilafet dvojice šejhova Ebu Bekra i Omera, radijAllahu anhum.

(Siratul-mustekim, 2/321)

- Sunije su po njima šejtane uzeli za zaštitnike kada su za namjesnike postavili trojicu pravednih halifa.

(Siratul-mustekim, 2/279)

- Jedan od islamskih šartova kod njih je odricanje od dva šejha, Ebu Bekra i Omera, radijallahu anhuma.

(Siratul-mustekim, 2/88)

- Dva šejha, Ebu Bekr i Omer, radijallahu anhuma, su po njima kopilad.

(Siratul-mustekim, 2/95)

- Ebu Bekr je po njima halifa šejtan.

(Siratul-mustekim, 2/299)

- Oni kažu: "Na prvom i drugom, Ebu Bekru i Omeru, je svo Allahovo proklestvo." **Tako mi Allaha oni su nevjernici u Allaha i mušrici.**

(Siratul-mustekim, 2/333)

- Za Ebu Bekr, Omera i Osmana kažu da su tele, faraon i Samirij.

(Siratul-mustekim, 2/343)

- Također za Ebu Bekr, Omera i Osmana kažu da su džehenemski psi i džehenemske svinje.

(Siratul-mustekim, 2/344)

- Njihovi imami, po njihovom učenju, kada na džemretima bacaju kamenčiće gađaju Ebu Bekra i Omera.

(Besairu deredžat, 274)

- Majka pravovjernih, Aiša, radijallahu anha, je po njima majka svih zala.

(Siratul-mustekim, 2/465)

- Također za Aišu kažu da je šejtanski rog.

(Siratul-mustekim, 2/468)

- Hafsu i Aišu , radijallahu anhuma, ugone u nevjerstvo.
(Siratul-mustekim, 2/472)

- Govore kako Allah, Azze ve Dželle, nije očistio Aišu od kleveta zinaluka (iako to stoji u Kur'anu).

(Siratul-mustekim, 2/469)

- Aišu oslovljavaju je s pokvarenica (fadžire).

(Siratul-mustekim, 2/350)

- Hadžije, mimo šija, po njima su majmuni i svinje.

(Tefsir Askeri, 305)

- Rafidijama je naređeno da poslije rukovanja sa sunijom operu ruke.

(Usul minel-kafi, 2/475)

- Sunija je po njima gori od kopileta.

(Džami'ul-ahbar, 462)

- Sunija je također po njima gori od psa.

(Siratul-mustekim, 2/362)

- Sunija je također po njima kao obožavaoc kipova.

(Siratul-mustekim, 2/362, Besairu deredžat, 334)

- Sunije će po njima biti u vatri.

(Siratul-mustekim, 2/362)

- Sunije su po njima uništene muhe..

(Meanil-ahbar, 404)

- Sunije su stvorene od ustajale ilovače.

(Besair deredžat, 32)

- Sunije su stvoreni od lude ilovače i od ilovače vatre.

(Besauiru deredžat, 33)

- Alija će po njima uvesti u Džennet koga htjedne a u vatru koga htjedne.

(Besairu deredžat, 386)

- Po njima Alija, radijallahu anhu, posjeduje ključeve od Dženneta i džehenemske kuke.

(Besairu deredžat, 386)

Čitaoc treba da zna da su gore spomenute knjige među najvrjednijim knjigama kod šija rafidija, koje posebno cijene i ono što je u njima prihvataju a njihove autore pohvaljuju i dove za njih.

Znaj da od Ehlu Sunneta ima onih koji su zapali u gaflet - nemar pa se nadamo da će ih pomenuti navodi probuditi i opomenuti.

Također ovo što smo spomenuli je samo mali dio od njihove akide i odnosa spram sunija. Mi smo ovdje samo upozoriti na neke stvari koje su pri njima a ono što kriju je više i gore. Skoro da se planine pokrenu i dignu od poganštine i prljavštine onoga što smo spomenuli. Allahu se jadamo, *la havle ve la kuvvete illa billahil alijjil azim*.

I na kraju, neka je Allah, Azze ve Dželle, zadovoljan sa svim ashabima i našim majkama, majkama svih vjernika, a neka Allah, Azze ve Dželle, prokune one koji su neprijatelji prvoj i najboljoj generaciji muslimana.

Neka Allah, Azze ve Dželle, prokune šije rafidije koji napadaju na čast prvih i onih potonjih muslimana. *Amin.*

FETVE

Pitanje: Kakav je propis u pogledu običnih sljedbenika rafidija imamija 'isna ašerije'? Da li ima razlike između uleme neke sekte koja je izišla iz kruga Ummeta i između običnih sljedbenika te sekte kada je upitanju proglašavanje nevjernikom ili grešnikom (tekfir ve tefsik) nekog od njih?

Odgovor: Hvala Allahu i neka je salavat i selam na Njegova Poslanika, porodicu i ashabe, a zatim:

Onaj ko slijedi nekog kolovođu nevjerstva i zablude i pomaže njihove velikane i gospodu u njihovoj mržnji i neprijateljstvu spram muslimana na njih se donosi propis koji važi i za njegove vođe u pogledu kufra i fiska.

Allah, Azze ve Dželle, u Kur'anu kaže: "*I govore Gospodaru naš mi smo se pokoravali našoj gospodi i našim velikanima pa su nas odvratili od pravog puta. Gospodaru naš daj im dvostruku patnju i prokuni ih velikim prokletstvom*"

Pročitaj ajete: 165-167 iz sure Bekara, zatim ajete 37-39 iz sure E'araf, 21-22 iz sure Ibrahim, 28-29 iz sure Furkan,

iz sure Kasas 62-64, iz sure Sebe’ 31-33, iz sure Safat 20-36, i sure Gafir 47-50. Kao i druge ajete i dokaze na tu temu a njih je u Kur’anu i Sunnetu zaista dosta.

Također se Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, borio protiv vođa mušrika kao i protiv njihovih sljedbenika. Isto su tako postupali i ashabi, radijallahu anhum, i nisu pravili razliku između njihovih glavešina i njihovih sljedbenika. Uputa je od, Allaha, Azze ve Dželle, i neka je salavat i selama na našeg Poslanika Muhammeda, njegovu porodicu i ashabe.

(Stalna komisija za izdavanje fetvi, ’El-akide’, 2/267. Abdullah ibn Gadjan, Abdullah ibn Ku’ud, Abdurrezak Afifi. Predsjednik komisije: Abdulaziz ibn Abdullah ibn Baz)

Šejh Abdulaziz ibn Baz je rekao: “Ako ova skupina obožava pripadnike Ehlu bejta kao što su Alija, Fatima, Hasan i Husejn, radijallahu anhum, ili druge članove Ehli bejta i preko njih dove i od njih traže spasa i pomoći i drugo ili ako vjeruju da oni poznaju nepoznato i nevidljivo ili neke druge stvari koje čovjeka izvode iz islama oni su u tom slučaju nevjernici. U tom slučaju sa njima nije dozvoljeno stupati u brak, nije dozvoljeno sa njima prijateljevati niti jesti ono što zakolju. Obaveza ih je mrziti i odreći ih se sve dok ne povjeruju u Jedinog Allah i ne budu samo njemu jedinom činili ibadet.

(El-edžvibe mufide ala b’adi mesailil-akide, 25, šejh Ibn Baz)

I rekao je **šejh Ibn Baz**: “**Ko umre psujući ashabe Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, ili bude potvarao Aišu, radijallahu anha, umro je izvan islama,** jer time ugoni u laž Allaha, Azze ve Dželle, i Njegova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. I jer je Allah, Azze ve Dželle, pohvalio ashabe, radijallahu anhum, i očistio i opravdao Aišu, radijallahu anha, od potvore.” (El-edžvibe mufide ala .., 45, šejh Ibn Baz)

I rekao je **šejh Ibn Baz**: "Za koga se pouzdano sazna da upućuje dovu mrtvima i od njih traži pomoć, zavjetuje im se ili im čini neki drugi ibadet taj je mušrik nevjernik. Nije dozvoljeno sa njim stupati u brak niti mu je dozvoljeno ulaziti u Mesdžidul-haram niti je dozvoljeno u međusobnim odnosima tretirati ga kao muslimana pa makar se pozivao na neznanje sve dok se ne pokaje Uzvišenom Allahu, Azze ve Dželle.

Ne treba uvažavati to što se pravda neznanjem već je obaveza prema njemu se odnositi kao prema nevjerniku sve dok se ne pokaje Allahu, Azze ve Dželle."

(Fetava muhimme tetealleku bil akide, 49-50, šejh Ibn Baz)

Hafiz ibn Kesir je rekao: "Onaj ko to misli za ashabe (da su se urotili protiv Alije, radijallahu anhu, i da su mu oduzeli pravo na hilafet) sve takve smatramo pokvarenjacima grješnicima i smatramo da su se takvi ujedinili u inatu spram Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, te da su se ujedinili na putu suprostavljanja njegovom propisu i njegovoj riječi.

Onaj ko zapadne u takvo stanje izišao je iz kruga islama i postaje nevjernik po idžmau svih velikih imama." (El-bidaje ven-nihaje, 5/264)

Rekao je veliki **alim hanefijskog mezheba Sarahsi**: "**Svako onaj ko napada na ashabe, radijallahu anhum, taj je bezbožnik (mulhid), izlazi iz islama, i za njega je lijek sablja ako se ne pokaje.**"

(Akidetu ehli sunne vel džema'ah fi sahabeti kiram, dr. Nasira Eš-Šejh, 2/857)

Muhammed Siddik je rekao: "Svako onaj ko napada na ashabe nema sumnje da je on od stanovnika vatre jer se svojim pokvarenim mišljenjem suprostavio onome što je Allah, Azze ve Dželle, rekao u Svojoj Knjizi i o čemu je obavjestio da imaju posebnu vrjednost i time odbija do-

kaze Kur'ana. A svako onaj ko negira jedan harf iz Kur'ana time izlazi iz islama i svrstaje se među nevjernike bez imalo sumnje. Pa teško li se šijama - rafidijama koji ih psuju i proklinju. A Uzvišeni je rekao: "*da bi On s vjernicima najedio nevjernike*" (El-Feth, 29)

(Ed-Dinul-halis, Muhammed Siddik, 3/260)

Šejh Muhammed ibn Abdul-Latif je rekao: "**Sjediti i jesti sa šijom - rafidijon nije dozvoljeno kao ni poselamiti ga, jer to predstavlja prijateljevanje i poklanjanje mu ljubavi a Allah, Azze ve Dželle, je zabranio prijateljevanje i međusobnu ljubav između muslimana i mušrika.**"

(Ed-Durerus-senijje fil-edžvibe en-nedždijje, šejh Adburrahman Kasim, 8/439)

I rekao je **šejh Muhammed ibn Abdul-Latif**, Allah mu podario Džennet: "Pogledaj, Allah ti se smilovao, u govor dobrih prethodnika i njihovo upozorenje u pogledu novotara i poklanjanja pažnje istim. Oni su u tom pogledu bili veoma strogi i zabranjivali su da se novotarima naziva selam. A šta tek reći za rafidije koje je Ehlu Sunnet ubrojao u sedamdeset i dvije zalutale grupacije i pored jasnog širka koji čine i dozivanja drugih mimo Allaha, Azze ve Dželle, kako u teškoćama tako i u rahatluku kao što je to poznato. Jesti zajedno sa njima i selamiti ih predstavlja jedan od najprljavijih munkera - zala. Obaveza je udaljiti se od njih i napustiti ih."

(Ed-Durerus-senijje fil-edžvibe en-nedždijje, šejh Adburrahman Kasim, 8/440)

I rekao je **šejh ibn Abdul-Latif**: "Danas je stanje rafidija još gore i prljavije zato što su zastranili u pogledu Allahovih evlija i dobrih ljudi od Ehlu bejta ali i drugih. Oni vjeruju da im oni pomažu u blagostanju i u nesrećama i to vide kao način da se približe Allahu, Azze ve Dželle.

Onaj ko padne u njihovo nevjerstvo, u ovoj situaciji, i sumnja u njega, taj je zaista džahil-neznalica u pogledu onoga s čim je došao Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, kao i u pogledu onoga što je objavljeno u Kur'anu. Zato neka preispita svoju vjeru prije nego ode pod zemlju."

(Ed-Durerus-senijje fil-edžvibe en-nedždijje, šejh Adburrahman Kasim, 8/450)

I rekao je **šejh Muhammed ibn Abdul-Latif**: "Što se tiče formalnog selamljenja rafidija, i druženja sa njima uz ubjeđenje da su u zabludi i nevjerstvu, u tome je velika opasnost i grijeh za čijeg se počinitelja pribojavamo umrtvljenja srca."

(Ed-Durerus-senijje fil-edžvibe en-nedždijje, šejh Adburrahman Kasim, 8/451)

Mnogi učenjaci hadisa i Kur'ana a među njima i **Muhammed Sadik** su rekli: "**Rafidije su nevjernici jer negiraju opšte poznate stvari u vjeri i poznate stvari od Šerijata Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem,** od stvari i pitanja koje su kategorički jasne i poznate te zbog njihova ugonjenja u nevjerstvo ashaba a oni su najbolji, najčišći i najplemenitiji ljudi ovog Ummeta shodno dokazima Kur'ana i Sunneta. Pa ko se suprostavi Allahu i Njegovom Poslaniku u pogledu stvari o kojima su nas oni obavjestili i u tome pokaže nepokornost uz ispoljavanje ružne akide i ubjeđenja u pogledu najboljih Allahovih robova, **kufr takvog je veoma jasan (kufrun bevah) bez imalo sumnje.**"

(Ed-Dinul-halis)

I rekao je **Muhammed Sadik**: "**Ko god psuje ashabe, psuje ih jer u srcu osjeća prema njima mržnju a mržnja prema njima je dokaz nevjerstva. Nevjernikom je postao zbog otpadništva (riddeta) i zbog toga se ubija.**

Zar ima iko preči da se ubije zbog otpadništva od onoga tko psuje i vređa ashabe osim ako se pokaje."

(Ed-Dinul-halis, 3/355)

Šejh Muhammed ibn Ibrahim kaže: "**Rafidije našeg vremena su nevjernici, otpadnici od islama obožavaoci idola.** " (Fetve, Šejh Muhammed ibn Ibrahim, 8/189)

Kada se pogleda u zbir svih fetava **Muhammeda ibn Ibrahima** može se ocjeniti da on na šije gleda kao na munafike.

Šejh Abdullah ibn Džibrin kaže: "Što se tiče stanja rafidija i njihovih djela. Oni i njihova djela su, Allahu se utječemo od toga, u zabludi. Molimo Allaha, Azze ve Dželle, da nas sačuva od njihove akide i njihovih djela."

(Hakikatu rafida)

Šejh Sefer Havali kaže: "Što se tiče 'Isna ašerije' (šije koje slijede dvanaest imama) ako se precizno analizira ono što je u njihovim knjigama kao i ono što je o njima pisala eminentna islamska ulema, koja je poznata po vjerodostojnosti, **oni su, i u to nema sumnje, na osnovu svoga akaida i svojih temeljnih postulata izašli iz kruga islama.**

A što se tiče batinija oni su još žešći u svome nevjerstvu i još su više zastranili u svome 'rafdu'. To nije čudno jer kao što znate neki nevjernici su žešći od onih drugih.

I nema nijednog poglavlja u islamu, na osnovu kojeg su rafidije imamije, sljedbenici dvanaest imama, izašli iz kruga islama, a da u istom poglavlju batinije nisu još žešći i još više zastranili."

(Akidetu šija, šejh Sefer El Havali)

Šejh Abdullah ibn Džibrin, Allah mu se smilovao, kaže: "**Rafidije - šije su bez sumnje nevjernici** i to potkrepljuju četiri dokaza.

Prvo. Njihov napad na Kur'an i tvrdnja da je iz Kur'ana izbrisano dvije trećine kao što to stoji u njihovoj knjizi koju je napisao En-Nuri a koju je nazvao, 'Faslul-hitab fi isbati tahrifil-kitab rabbil-erbab', što u prevodu znači, 'Objašnjenje i potvrda iskrivljenosti Knjige Gospodara gospodara'. Isto se nalazi u njihovoj poznatoj knjizi, 'Kafi', kao i u drugim šitskim djelima.

Onaj ko napada na Kur'an taj je nevjernik i niječe riječi Uzvišenog: "*Mi smo objavili Zikr (Kur'an) i Mi ćemo nad njim bdjeti.*"

Drugo. Njihov napad na Sunnet i hadise koji se prenose u dvije najvjerodostojnije sahih zbirke (Buharija i Muslim). Oni ne rade po njima jer ih prenose ashabi koji su po njima kafiri.

Naime oni su ubjeđenja da su svi ashabi uznevjerovali poslije smrti Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, osim Alije i njegove porodice, Selmana i Amara i još nekolicine. A što se tiče trojice pravednih halifa-hulefai rašidina i velike večine ashaba oni su po njima otpadnici kako to stoji u njihovim knjigama.

Treće. Ugonjenje u nevjerstvo sunija. Oni ne klanjaju za sunijama. Onaj ko klanja iza sunije ponovi svoj namaz. I ne samo to, vjeruju kako smo mi sunije nečist, pa kada se sa nama rukuju poslije toga peru svoje ruke.

Mi njih proglašavamo nevjernicima, kao što i oni nas tekfire, i još je preče da to učinimo.

Četvrto. Njihov širk u pogledu Alije i njegove porodice je jasan i nedvosmislen jer im upućuju dove pored Allaha, Azze ve Dželle. Sve to se jasno nalazi u njihovim knjigama.

U svojim knjigama oni ga opisuju osobinama koje ne dolikuju osim Gospodaru svjetova. Ove stvari smo čuli sa njihovih kaseta. Zatim oni ne učestvuju na skupovima sunija niti udjeluju sirotinji od Ehli Sunneta. Ako to i učine onda to urade s mržnjom i pri tom se služe tukijjom. Shodno tome onaj ko njima udjeli zekat dužan je ponovo podjeliti zekat jer je prvi dao onima koji se tim novcem pomažu na putu nevjerstva i borbe protiv Sunneta.

Ako onaj ko je zadužen za podjelu zekata dadne zekat rafidiji nije ispravno obavio svoju dužnost. Takav se kažnjava novčano jer nije ispoštovao povjereni mu emanet.

Onaj ko sumnja u to, nek pročita knjige u kojima je odgovor šijama, kao što je knjiga **Kafarija** u pobijanju mezheba šija, zatim '**Hututul-arida**' od **Hatiba**, '**Ihsan ilahi zahir**', i druge knjige, a Allah, Azze ve Dželle, upućuje na Pravi put." (Lu'lu'ul-mekin min fetava fedileti šejh Abdullah ibn Džibrin, 40-41)

- Da li znaju šije da se vjera šija potpuno razlikuje od islama?

- Šitska vjera je protkana lažima.

- Šitska vjera je krcata proturječnostima.

(Eš-Šiatu vel-mut'atu, Muhammed Malullah, 10, 143)

- **Svaka aktivnost rafidija usmjerena je ka uništenju islama i njegovih temelja i postulata.**

(Muhtesar Minhadžu sunne, **Ibn Tejmijje**, 2/781)

- Današnje šije su lošije od onih jučer.

- Šiizam je pristanište za svakoga ko želi srušiti islam i iskoristiti ljude.

- Istorijske knjige su prepune dokaza o šitskom obmanjivanju Alije i ostavljanju Husejna, radijallahu anhuma, na cjedilu.

(Humejni između ekstremizma i umjerenosti, Abdullah Magrib, 15, 16, 38)

- Nikada nisu zaratili muslimani i židovi, muslimani i kršćani ili muslimani i mušrici, a da šije nisu bili na strani židova, kršćana ili mušrika..

(Muhtesar Minhadžu sunne, **Ibn Tejmijje**, 1/138)

- Rafidije naređuju zlo a sprečavaju dobro, nalaze se u zabludi i druge u nju odvode. Pozivaju u krivu akidu, slijede šejtanske stope i bježe od Šerijata i propisa islama i imana.

- **Širk rafidija je vrlo jasan.**

- **Rafidija je mušrik.**

- Nema na svijetu nijednog rafidije a da ne psuje ashabe što predstavlja otvoreno nevjerstvo.

- Najgora ubjeđenja od svih ljudi u pogledu ashaba imaju rafidije, Allah ih uništio.

(Muhammed Sidik Kanudži, Dinul-halis, 3/263, 266, 279, 284)

- Rafidije su Allahovi neprijatelji i neprijatelji islama i muslimana.

(Hakikatu rafida, Abdullah ibn Džibrin)

- Rafidije su odbačena i pokvarena skupina.

- U pogledu ubistva Husejna šije su prenijele mnogo laži i netačnih vijesti.

(El-bidaje ven-nihaje, ibn Kesir, 5/300; 8/599)

- Rafidije smatraju da je ubistvo muslimana od najboljih djela kojim se približava Allahu, Azze ve Dželle. Otuda je došlo u njihovoj knjizi 'Ridžalu-lkešij' sljedeće: "Zato izvršavajte atentate, zato izvršavajte atentate, zato izvršavajte atentate."

Ševkani u svojoj knjizi 'Talebul-ilm' kaže: "Nikada nemože biti pouzdanja i emaneta kod rafidije za onoga ko se od njega razlikuje u vjeri. Naprotiv, učinit će njegovu krv i imetak sebi dozvoljenom kad mu se za to ukaže prva prilika. Jer naši imetci i naša krv je za njih halal. Oni su se danas raširili po islamskom svijetu i dalje. Opasnost od njih predstavlja veliku opasnost današnjice."

(Hatr batini mu'asir, dr. Nasir Kafari)

- Njihov šejh ibn Babujeh, vođa muhaddisa kod njih je rekao: "Ko zaniječe 'odsutnog imama', taj je žešćeg nevjerstva od Iblisa."

- Jedan od njihovih šejhova dr. Muhammed Mehdi Sadiki kaže: "Meku Mukerremu je Allah učinio haremom u kojoj je nered ohalalila jedna skupina (sunije) koja je gora od židova."

- Kako bi ostrvarili svoje ciljeve šije ponekad ulaze u redove policije i vojske pojedinih islamski zemalja kako bi na taj način došli do prilike da napadnu dobre Allahove, Azze ve Dželle, robove te da na taj način naude i nanesu štetu onima koji se sa njima razilaze.

- Koliko god da im musliman učini dobročinstva, udjeli im novca, prema njima se lijepo ponese i pokuša sa njima uspostaviti lijep kontakt i vezu sve to ne može pobrisati mržnju i zlobu koju nose u svojim srcima koja je veća i od planina. To je odgoj i mržnja koju su ponijeli

još iz svog djetinjstva, mržnja koju propagira na hiljade crnih stranica u njihovim knjigama, odgoj koji su ponijeli kroz oplakivanje Husejina, radijallahu anhu. To sve čovjek ne može ni zamisliti dok ne prouči njihovu tradiciju.

- Kada se nalaze u zemljama sunija ili drugim zemljama koje ne ispovjedaju njihov akaid sav svoj trud usmjeravaju kako bi učvrstili i proširili svoj mezheb a nanijeli štetu drugome. Ako pročitaš šta je uradio ibn Jaktin sa zatvorenicima i siromasima kao i stalne pokušaje rafidija da se dočepaju uređaja policije i obavještajnih službi te duboke veze i umješanost unutar vojski islamskih zemalja spoznat ćeš da njihov cilj nije služenje državi i odbrana iste od neprijatelja već da to iskoriste u borbi protiv muslimana s ciljem da uzdignu svoj mezheb kada im se zato ukaže prilika.

- Oni žive u naseljima muslimana a zatim iskoriste prvu šansu da ubiju nekog od njih.

(**Brutukulat ajat Kum**, dr. Abdullah Gafari, 58, 75, 90, 93, 95, 97)

- Oni govore: "Oslobodit ćemo Kabu, Kuds, i Palestinu od nevjerničkih ruku."

(El-fitnetu humejnije, Muhammeda Abdulkadira, 9)

- Ehlu Sunnet u Iranu je veoma ugrožen i nalaze se pod mnogim i raznovrsnim pritiscima i uskraćivaju im se najosnovnija prava.

- Sasvim je normalno da se ubijaju ljudi i žene i djeca, te da se ugrožava svetost i privatnost kuće i privatnih posjeda. Zatim prestrašivanje i stvaranje nesigurnosti i straha među sunijama. Sve ove metode po njihovom bolesnom rezonovanju trebaju da preobraze sve ili dio sunija u ši'izam.

(El--Humejni vel-vedžhul-ahar, 194, 202, dr. Zejd El-Ajs)

- Znaj, neka Allah uputi i tebe i nas na ono što On voli i sa čim je zadovoljan, da rob neće učvrstiti i upotpuniti svoju vjeru sve dok ne pokaže neprijateljstvo spram Allahovih i Poslanikovih, sallallahu alejhi ve sellem, neprijatelja.

(Ed-Durar sunijje, 8/437, šejh Muhammed ibn Abdul-Latifa)

- Obaveza je svakom muslimanu, koji želi spas svojoj duši i selamet svojoj vjeri da pokaže neprijateljstvo prema onima za koje su Allah, Azze ve Dželle, i Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, naredili da se prema njima iskazuje neprijateljstvo, pa makar mu to bio i najbliži rođak. Zaista iman ne može biti potpun osim sa time. Praktikovanje ovog postulata je jedna od najobaveznijih obaveza-vadžiba.

(Ed-Durar sunijje, 8/438, šejh Muhammed ibn Abdul-Latifa)

- Ne može se sačuvati islam niti se može sprovoditi naređivanje dobra i odvraćati od zla, niti se može uzdići bajrak džihada osim uz prakticiranje akaidske tačke, 'ljubav u ime Allaha, Azze ve Dželle, i mržnja u ime Allaha, Azze ve Dželle,' te ljubav spram njegovih dobrih robova, i iskazivanje neprijateljstva prema Njegovim neprijateljima. Ajeti i hadisi na tu temu su zaista mnogobrojni i nema potrebe da se ovdje navode.

(Ed-Durar sunijje, 8/447, šejh Muhammed ibn Abdul-Latifa)

- Zato neka se dobri Allahovi robovi maksimalno čuvaju da ne zapadnu u neopreznost i opuštenost te da poklanjaju pažnju Allahovim neprijateljima i da ne budu strogi prema njima. I neka se čuvaju da im ne povjere kakav položaj i da ih uzmu za savjetnike i prijatelje jer to za sobom povlači Allahovu srdžbu i kaznu.

(Ed-Durar sunijje, 8/449, šejh Muhammed ibn Abdul-Latifa)

- Čovjekov islam ne može opstati i ne može se sačuvati, pa makar obožavao samo Allaha, Azze ve Dželle, i klonio se širka, ako jasno ne ispolji neprijateljstvo i mržnju prema mušricima.

(Ed-Durar sunijje, 8/331, šejh Muhammed ibn Abdul-Latifa)

- Onaj ko je u mogućnosti da se suprostavi rafidijama i da negira njihovo učenje, a to ne uradi, takav je zadovoljan sa napadima na islamske svetinje i na čast muslimana. Njegov postupak se karakteriše kao prešućivanje nevjerstva.

(Dinul-halis, 3/277)

- Ko šuti i ne negira kufr iako je to u mogućnosti taj je zapostavio ono što je Allah, Azze ve Dželle, naredio u Svojoj Knjizi od naređivanja na dobro i odvraćanja od zla i napustio je negiranja onoga što je jasno nevjerstvo. Takav je zapostavio jedan od najvažnijih postavki vjere a to je naređivanje dobra a odvraćanje od zla. Takav niti radi po Allahovoj, Azze ve Dželle, Knjizi niti slijedi Sunnet Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

(Muhammed Sidik Kanudži, Dinul-halis, 3/277)

- Na nama je obaveza kada vidimo da šije pokazuju i ističu svoja obilježja i njihova djela da im to negiramo i da obavjestimo nadležne u vlasti i da im naredimo da ih u tome sprječe kako ne bi svoje novotarije ispoljavali u islamskim zemljama. Onaj ko želi da praktikuje te novotarije neka ide u zemlje u kojima vladaju rafidije. Neka tamo rade što god žele, a što se tiče zemlje u kojoj vlada Šerijat nije dozvoljeno da im se omogući praktikovanje ovih novotarija. (Hakikatu rafida)

Psovanje ashaba je djelo koje izvodi iz islama sa više aspekata:

Prvo. Psovanja ashaba predstavlaj ugonjenje Kur'ana u laž i nijekanje onoga što je u njemu prenešeno u pogledu njihove čistote kao i Kur'anske pohvale ashaba.

Drugo. Psovanje ashaba predstavlja pripisivanje neznanja Allahu, Azze ve Dželle, ili poigravanje sa Kur'anskim tekstovima koji pohvaljuju ashabe.

Treće. Onaj ko opsuje ashabe i potvara ih kako su nevjernici ili grješnici taj uznemirava i napada Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, jer je on odgajao i očistio ashabe, radijallahu anhum. A poznato je da napad na Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, predstavlja djelo koje čovjeka izvodi iz vjere.

Četvrto. Napadi na ashabe i vrijeđanje istih ustvari predstavljaju napade i vrijeđanje vjere i poništavanje Šerijata kao i poništavanje njegovih osnova jer to znači da nam Šerijat nisu dostavili povjerlji ljudi.

Peto. Psovanje i vrijeđanje ashaba znači odvođenje u zabludu Muhammedova, sallallahu alejhi ve sellem, Ummeta. To bi također trebalo da znači da je ovaj naš Ummet najgori od svih ummeta i naroda te da su njegovi dobri prethodnici najgori ljudi. Nema sumnje da je to djelo koje izvodi iz islama i to je opšte poznata stvar u islamu.

(Nevakidul-iman el-kavlije vel-amelijje, dr. Abdulaziza ibn Muhammed Abdul-Latif, 426-435)

- Onaj ko ima najminimalnije znanje o vjeri islamu može uvidjeti da je pravac rafidija u suprotnosti sa njim.

(Muhtesar Minhadžu sunne, **Ibn Tejmijje**, 2/908)

- Ši'izam je kršćansko sjeme koje su židovi zasijali u zemlji medžusija - vatropoklonika.

(Akidetu šia, Brutukulat ajat Kum, 94)

- Jednog dana je Hasan ibn Husejn ibn Alij ibn Ebi Talib je rekao nekom rafidiji: “Tako mi Allaha tvoje ubistvo bi čovjeka približilo Allahu, Azze ve Dželle.” Na to mu onaj rafidija reče: “Ti se to šališ?” “Tako mi Allaha ne šalim se”, reče Hasan. (El-Bidaje ven-nihaje, 9/202)

- **Ebu Bekr Bakalani** je rekao: “Rafidije teže da u potpunosti unište vjeru islam. (Dinul-halis, 3/310)

- Neka Allah uništi neprijatelje islama od rafidija i druge koji misle da su Ebu Bekr i Omer oduzeli pravo Ehlu Bejta. (Dinul-halis, 3/342)

- Prenešeno je u vjerodostojnom hadisu da šejtan bježi od Omerove sjenke. U hadisu je jasan dokaz da su rafidije šejtani jer bježe od njegova časnog imena i odlaze u suprotnom pravcu. Njihova mržnja i neprijateljstvo spram njega su opšte poznati. (Dinul-halis, 3/296, 310, 342)

- Rafidije prema ashabima pokazuju neprijateljstvo, potvaraju ih, optužuju ih za razne zločine i lažno ih tekfire i proglašavaju munaficima. Kakvih li laži i potvora.

(Hakikatu rafida)

- Uz pomoć munafika, izdajica, nasilnika nestaje vlast i slabi vjera a plemena predvode najgori ljudi, zato je sretan onaj ko pouku izvuče ugledajući se na primjere drugih od onoga što je sebi i protiv sebe pribavio. Ljudi od vjere su temelji jednog naroda pa ako se oni unište i to društvo će propasti.

(Akidetu šia, 9/296, šejh Abdurrahman ibn Hasen)

HUTBA ŠEJHA ALIJA HUZEJFIJA

Kako je moguće ostvariti približavanje između Ehli Sunneta i šija!!? Ehlu Sunnet su nosioci Kur'ana i hadisa Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Allah je preko njih sačuvao vjeru. Oni su se borili na Allahovu putu kako bi uzdigli simbole islama. Oni su ti koji su ispisali njegovu veličanstvenu istoriju.

S druge strane rafidije proklinju ashabe i ruše islam. A ashabi su nam dostavili vjeru pa ako neko napadne na njih taj automatski ruši vjeru.

Kako je moguće približiti stavove između Ehli Sunneta i rafidija kada oni psuju i vređaju trojicu prvih halifa!? Da imaju pameti znali bi da psovati njih znači i napad na Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, jer su Ebu Bekr i Omer, radijallahu anhuma, Poslanikovi punčevi. Oni su bili njegovi veziri-ministri još za njegova života i zajedno su ukopani pored njega, sallallahu alejhi ve sellem.

Pa ko još može dostići ovakvu počast? Sa Allahovim Poslanikom, sallallahu alejhi ve sellem, su se borili u svim bitkama. **Samo ovaj dokaz je dovoljan da se pobiju rafidije.**

A što se tiče Osmana, pa on je oženio dvije kćeri Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Allah, Azze ve Dželle, ne bi odabrao svom Poslaniku osim najboljeg čovjeka za zeta.

Pa ako su trojica halifa zaista neprijatelji islama, kao što to tvrde rafidije, kako onda na to nije upozorio Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem? I ne samo to već se može reći da psovanje ove trojice predstavlja napad i na Aliju, radijallahu anhu, jer je on sa zadovoljstvom u mesdžidu dao bej'u Ebu Bekru a Omer je oženio njegovu kćer Ummu Kulsum.

Osmanu je po svom izboru također dao prisegu i svima njima je bio vezir i savjetnik, neka je Allah, Azze ve Dželle, zadovoljan sa svima njima. Pa zar bi Alija za zeta uzeo nevjernika i zar bi dao prisegu nevjerniku?

Subhanallahi, ovo je zaista velika potvora.

Proklinjanje Muavije predstavlja napad na Hasana. Jer se Hasan odrekao hilafeta i prepustio ga Muaviji nadajući se Allahovoj nagradi kako bi izmirio dvije velike skupine muslimana. Na tom putu je bio upućen i taj njegov čin je unaprijed pohvalio Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. Da li bi se Allahov miljenik povukao sa pozicije hilafeta i isti prepustio nevjerniku da upravlja nad muslimanima?

Slavljen neka si Ti ovo je zaista velika potvora.

Pa ako kažu da su njih dvojica na to bili prisiljeni onda zaista nemaju pameti jer taj iskaz negira ono što se dešavalo poslije.

Kako to da proklinju majku pravovjernih, Aišu, radijellahu anha, za koju je Allah, Azze ve Dželle, u Svojoj Knjizi rekao da je ona majka vjernika. Uzvišeni u tom kontekstu kaže: "*Poslanik je vjernicima preći od njih samih a njegove žene su njihove majke*." Nema sumnje da onaj ko proklinje Aišu, radijallahu anha, ona za njega nije majka, a onaj za koga je majka ne proklinje je već je voli.

Kako da se približe stavovi Ehli Sunneta i šija kada za Homeinija, imama zablude, kažu da je nepogrješiv i sačuvan od grješenja, i za njega tvrde da je zamjenik njihovog Mehdije koji je na osnovu njihovih legendi ušao u pećinu. Kažu: "Zamjenik ima propis onog kojeg mjenja pa ako je Mehdija nepogrješiv onda je i zamjenik nepogrješiv." Kakve li samo kontradiktornosti!!?

Svojim govorom o ‘vilajetu fekiha’, šije su sami pobili svoj mezheb a ono što je neispravno samo sebe ruši i sadrži međusobne kontradiktornosti koje same sebe pobijaju. Ehlul-bejt je čist od onoga što oni tvrde. Šerijatski i razumski dokazi o neispravnosti mezheba rafidija se ne mogu ni nabrojati.

Zato neka uđu i prihvate čisti islam, a što se tiče nas sunija mi im se nećemo približiti niti za jednu dlaku niti manje od toga. Oni su za islam štetniji od židova i kršćana, i nikada im se ne može vjerovati.

Na muslimanima je obaveza da budu u predostrožnosti u pogledu njih. Uzvišeni kaže: “*Oni su neprijatelji zato ih se pričuvajte. Allah ih ubio kuda se odmeću.*”

(Hutba šejha Alija Huzejfija sa minbera Poslanikove, sallallahu alejhi ve sellem, džamije, 1418 h.g.)

- Nije dozvoljeno pripisati djela i riječi koja izvode iz vjere ili druga koja ne izvode nekome od muslimana samo na osnovu mišljenja, a zatim na osnovu toga donjeti propis. Osim ako se radi o sektama koje ispovjedaju vjeru kroz, ‘prikrivanje istine’ i ‘tukijju’, kao što su batinije i rafidije. Pripadnik ovih grupacija povlači na sebe propis koji se odnosi na njih pa makar nam javno i ne pokazivao svoju akidu. Jer ovi inače vjeru ispovjedaju putem nifaka - licemjerstva spram muslimana, a u svojoj unutrašnjosti su protiv vjerovanja Ehli Sunneta.

(Mevkif ehli sunneti vel-džema’ati min ehli-lehvai vel-bide’i, dr. Ibrahima Ruhejlija, 1/426)

- Ako se zna da novotari varaju muslimane i ne žele im dobro, i ne savjetuju ih onda uopšte nije dozvoljeno pomagati se sa njima. Bez obzira da li je ta prevara rezultat ahlaka nekog pojedinca od njih ili dolazi kao rezultat

toga što neke grupacije varanje i laž smatraju dijelom vjere i na taj način ispovjedaju vjeru kao što su razne vrste batinija i rafidije.

Pomenute grupacije smatraju ibadetom da uznemiravaju (ezijete) muslimane, da ih varaju i nanose im štetu, i ne samo to, već dozvoljavaju prosipanje njihove krvi i otuđivanje imetka.

(Mevkif ehli sunneti vel-džema'ati min ehli-lehvai vel-bide'i, dr. Ibrahima Ruhejlija, 2/705)

ZAVRŠNA RIJEČ

Opšte je poznato da svaki čovjek žudi da sebi pribavi neku korist. Međutim musliman koji se drži svoje vjere i koji traži oprost od svoga Gospodara ne želi da sebi pribavi korist ako će to izazvati Allahovi srdžbu i kaznu. Kada musliman želi da uradi neku stvar on prvo analizira da li se to suprostavlja Allahovim, Azze ve Dželle, naredbama ili ne? Da li se u tome nalazi neka šteta po njegovu vjeru, po njega i po ostale muslimane?

Od šerijatskih pravila je, da se suzbijanju štete daje prednost nad pribavljanjem koristi, i da nema štete niti nanošenja štete u islamu. Također, od tih pravila je da cilj ne opravdava bilo koja sredstva i metode.

Polazeći sa ovog stanovišta treba znati da je vadžib-obaveza muslimanima da ne dopuste da im dunjaluk bude najveća briga i okupacija, i vrhunac njihova znanja.

Već je obaveza da im Allahove, Azze ve Dželle, naredbe i zabrane budu iznad svega. Od tih stvari je način ophođenja sa stvorenjima.

Ta muamela - ophođenje sa ljudima mora biti u okviru šerijatskih normi i normi vjere.

Na svakom muslimanu je obaveza da nauči kako i na koji način da se odnosi prema ljudima. Prema svakom se odnosi drugačije. Tako se posebno odnosu prema ulemi a posebno prema dobrim ljudima, posebno prema vladarima a opet drugačije u pogledu običnog svijeta. Opet se popsebno odnosi spram grješnika i fasika, a opet drugačije prema neprijateljima vjere. Onaj ko to nauči treba po tome i da radi.

Na prethodnim stranicama smo uz navođenje dokaza objasnili kako se treba odnositi prema šijama rafidijama koji su neprijatelji islama i muslimana, shodno šerijatskim propisima.

Zato savjetujem svakog muslimana da se prema njima odnosi na pomenuti način i da druge muslimane upozori na njih te da se približi Allahu, Azze ve Dželle, mrzeći ih i odričući ih se.

Pa ako neko ustraje, uzoholi se i zainadi u tvrdnji kako su oni naša braća, te kako su muslimani unatoč njihovoj akidi koju je spoznao, i stanju u kojem se nalaze, onda ćemo mu odgovoriti riječima koje je izrekao Saib:

U pameti ljudi ništa nije u redu
ako vidljivost po danu treba dokazivati

Onaj ko tako misli kažemo za njega da se nalazi u velikoj opasnosti i neka se vrati na literaturu koja obrađiva djela koja izvode iz islama (nevakidul-islam). **Jedno od djela koje izvodi iz islama je, ne tvrditi za nevjernike da su nevjernici.**

Allahu naš učvrsti naša srca na Istini i uputi nas i sve muslimane na ono sa čime Si zadovoljan i što voliš.

Usmjeri našu pamet ka činjenju dobročinstva i ka bogobojaznosti. Allahu naš izbavi iz muka slebe i nejake muslimane i zaštiti nas zla neprijatelja islama.

Allahu pomozi Svoju Vjeru, Svoju Knjigu i Sunnet Tvoga Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i Tvoje robove mumine.

Allahu otkrij nam spletke koje nam kuju neprijatelji islama i uputi nas da ih uništimo i otklonimo.

Allahu naš vrati spletke spletkaroša na njih, a nas učvrsti u imanu i na sigurnosti. *Amin.*

Velhamdu lillahi rabbil alemin.